

SVARTA VATTEN

Tar mig hem mitt i natten
jag cyklar mellan träden
längs med svarta vatten

Minns en känsla jag fann
i den varma famnen
där vi satt intill varandra
inte så lång från hamnen

Den gången var det
också mitt i natten
och du bad mig skriva
om den stunden
om träd som speglar
sig i mörka vatten

Hur länge sen var det nu
som jag höll om dig tårögd
förlorad i allt som var du

Det känns som att jag
ibland är kvar där än
när jag vill fly från livet
och allt jag måste göra sen

Stunden var så ärlig och sann
jag orkade vara i nuet
även fast tårarna brann

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SeXara med Poeter.se id #23034 innehar upphovsrätten